

ՔԱՐՈՉԽՕՍԱՎԿԱՆ

**Տ. ՄՈՍԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉՐ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐՉԻ ՄՈՒՏՆ Ի ՎԻՐԱՊ
ՏՕՆԻՆ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(26 մարտի 2012 թ.)

Յանուն Տօր և Որդւոյ և Տոգոյն Սրբոյ, Ամեն:

«Մենք զայս ճշմարիտ հաւաքս ունինք ի սուրբ գրոց և յօրինաց
եկեղեցոյ, առաջնորդ կենաց ճանապարհի առ Աստուած
և ի Սուրբ Գիրս վարդապետութեան հաւարովք,
Եւ մի՛ խոտորիք ի կարգաց իմաստութեան
մի յաջ և մի յահեակ»:
Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ
(Ագաթանգեղոս, ԽԱ.)

Նարգելի հավաքացյալ ժողովուրդ, IV դարում մեր առաջին քահանայապետի՝ Սուրբ
Գրիգոր Լուսավորչի այս խոսքերը այսօր՝ 21-րդ դարում մեզ համար հնչում են նույնքան
արդիական և նույնքան կարևոր մի շեշտադրությամբ: Մեր ժողովուրդը 301 թվականից
պնդականորեն քնդունել է ճշմարիտ հավաքը, և Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչը՝ այդ մար-
դասիրական հավաքի առաջին ջանակիրը մեր աշխարհի, հորդորում է երբևէ չխտոր-
վել Սուրբ Գրքից և ճշմարիտ հավաքից՝ դրա մեջ փնտրելով մեր ժողովրդի առաջընթացը
ապահովող կայուն հիմքը: Ըճմարիտ է, որ մինչև Լուսավորիչը քրիստոնեությունը Նայաս-
սիան աշխարհում քարոզել են Թադեոս և Բարդուղիմեոս առաքյալները, սակայն Նայաս-
սիանյայց Եկեղեցու հաստատության և կազմակերպության գործը կատարված է Գրգոր
Լուսավորչի ձեռքով, Արարչի ամենասպեղծ կամքով:

Արդ՝ հայոց առաքյալների հաջորդությունը Նայասսիանում ամփոփվեց Սուրբ Գրգոր
Լուսավորչի մեջ, և Միաձինն էլ, իջնելով նրան պարվիրեց. «Զգոյ՛ լեր աւանդիդ, որ քեզ
հաւարացաւ ի Տեառնէ Յիսուսէ Թրիստոս Է»: /Ագաթ.Էջ 439 /

Ագաթանգեղոս պարմիչը մանրամասնաբար մեզ է ներկայացնում Գրիգոր Լուսավորչի
կյանքի բոլոր մանրամասները՝ ընդգծելով նրա քրիստոսանվեր վարքը, նրա փանջանքնե-
րը Երզնկայում, ապա Խորվիրայում, ուր Աստուծային ողորմածությամբ խոր գութի մեջ
Գրիգորը անվնաս ապրեց, որպեսզի հետո դուրս գալով՝ Նայոց աշխարհում իրականացներ
աստվածային ծրագիրը:

Լուսավորչի չարչարանքների՝ մեզ հասած մանրամասները խոսում են նրա հավաքի, փոփոխության, անձնվիրության մասին: Նրան ոչինչ հեղ չպահեց ճշմարիտ հավաքից, չթուլացրեց նրա հոգին: Բազում փառապանքների մեջ էլ նա հասարակեց Աստծուն ծառա լինելու իր կամքը: «Ես կերկրպագեմ իմ Տեր Աստծուն, քանզի նա է Արարիչը, կյանքն ու հիմքը, եւ Որդուն, որն սրբեղծող է, համագոր եւ համագործ է նրա Վոգուն, որն իմաստությամբ լցրեց ամբողջ աշխարհը: Իսկ կռած, կոփած, փորագրած ու ձեռագործ կոտրերը երբեք աստվածներ չեն համարել եւ այլ կերպ չեն անի, քանի դեռ շունչ կա իմ մարմնի մեջ» /Ագաթանգեղոս, Էջ 73,110/:

Տիրոջ շնորհիվ Գրիգորը դիմացավ բոլոր փորձություններին, արիքոջ գործությամբ մարտնչեց բոլոր թշնամիների դեմ՝ իր մեջ ամրապնդելով պարկեշտությունը, զգաստությունը, հեղությունն ու աստվածաշարությունը:

Լուսավորչի վիրապային կյանքի վերջին փառքներին, երբ Նայասարանը խաբխափում էր խավարի մեջ, Աստծու կամքով հեռավոր Նոմից Վաղարշապատի մերձակայք հասան Սուրբ կույսերը:

Աստված նախանձախնդիր է իր ծրագիրը իրականացնելուն: Սուրբ կույսերի մարտիրոսությունը, խորապես ցնցեց Նայոց արքա Տրդատին: Խոսքով խղճարի հորդորները, որ Աստծու հանդեպ սիրո դրսևորումներ էին, վերջնականապես սանձեցին մոլեգնած Տրդատին. նրա հրամանով Գրիգորը դուրս եկավ Խոսքովի արարից: Գրիգոր Լուսավորիչը անմիջապես ձեռնարկում է իր առաքելական գործունեությունը:

Ճշմարիտ է, երբեք դարերում բրիսպոնությունը Նայասարանում գոյություն ուներ, բայց եկեղեցին դեռ կազմակերպված չէր, դեռ խավարը վերջնականապես չէր լքել Նայոց աշխարհը:

Նայասարանյայց Եկեղեցին իր անունը կրելու իրավունք ստացավ IV դարի սկզբում՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի գործունեությամբ: Քրիստոնեությունը դարձավ հայ ժողովրդի համար իրական լույս, եւ նրա կրողն ու մարտիրոսը մեր ժողովրդի համար դարձավ Լուսավորիչը: Գրիգոր Լուսավորիչն էր, որ մեզ համար դարձավ բարեխոս Աստծու առաջ, եւ նրա նշանավոր Տեսիլքով հիմք դրվեց Միաձնաւէ Տաճարի, որը դարձավ մեր ժողովրդի հավաքի մշտնջենական վեմը:

Գրիգոր Լուսավորչի Տեսիլքով հիմնադրվեց Էջմիածնի Մայր Տաճարը: Այսօր մենք հայրենապետ հավատում ենք Տեսիլքի գործությանը, մեր հոգու աչքերով տեսնում ենք բացված երկինքը, որից լուսա շողեր են ճառագում, տեսնում ենք Մեր Տիրոջ՝ Նիսուս Քրիստոսին՝ ձեռքին ոսկեղեն ուռը, որը հարվածում էր գեպին, դողդաղում էր Սանդարամբը՝ ցույց տալով, մարմնանշելով նոր եկեղեցու կառուցման փուլը: Տեսիլքի մեջ ճշգրտորեն նկարագրվում է Մայր Տաճարի փուլը, որը կրում է աստվածային բարեհաճության դրոշմը: Էջմիածինը մայրն է Նայասարանյայց բոլոր եկեղեցիների, իսկ նրա հիմնադրողը՝ Գրիգոր Լուսավորիչը՝ Աստծու կողմից մեր ընտրյալ առաքյալը: Լուսավորիչը նոր երկինք բացեց իր ազգի համար, բաց արեց Աստծու ողորմածության դռները եւ ցույց տվեց մեզ՝ կաթարյալին հասնելու ճշմարիտ ճանապարհը:

Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչը ճշմարիտ հավաքացյալի իր փրկանքով կարողացավ մի ամբողջ ազգ հեռացնել ապականիչ խավարից եւ փրկել դեպի ճշմարիտ լույսը: Նա համոզ-

ված էր, որ իր առջև կրեսներ աստվածապաշտ լուսավոր որդիք, որոնք գերծ կլինեն ամենայն խավարից և խորթ մարքերից, որոնք մեծապես կնպաստեն ճշմարտության և լույսի հասարարմանը, Նայասարանյայց Սուրբ Եկեղեցու գորացմանը: Անխախտ ու անվախճան է Աստծու րված խոսարումը իրեն երկրպագողներին:

Ահա ինչ է ասում Ագաթանգեղոսը. «Աստծու որդին ինքը ձեզ քարոզ ավերեց և ինքը ձեզ ուրախարար պարգամների մարովակ է: Նա ինքը առաջնորդ է մոլորվածների և ինքը նավահանգիստ նրանց, որոնց պաշարել է մեղքերի ամբարիշտության ալիքը: Ինքը հույս է իրեն հուսացողներին, մշրնջենավոր, անսպառ անվախճան արքայության մեջ: Նա խրարում է ամենքին, որպեսզի արժանի լինեն մերձենալու աստվածության կոչման որդեկությունը»:

Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի մեծագույն երագանքն էր րեսնել իր առաջնորդած գավակներին աստվածության կոչման ճշարմարիտ որդեգիրներ: Պարահական չէ, որ բոլոր դարերում մեր ժողովրդի հավարապաշտ որդիների հայացքը իրականության ամենադժար պահերին ուղղված է եղել դեպի Արագածի գագաթին երկնքից անթել ու անպարան կախված Լուսավորչի կանթեղին, որի մեջ յուղի փոխարեն Լուսավորչի արցունքն է՝ միշտ բարեխոս Աստծու առաջ: Միածնաւէջ այս Տաճարը, որը համայն հայության հավարքի սրբավայրն է, դարձյալ կառուցված է ըստ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի Տեսիլքի՝ Աստծու ցուցմամբ:

Լուսավորչի պայծառ անվան հեղ է կապված Նայասարանյայց Առաքելական Եկեղեցու իրապես կագմակերպումն ու նպարակների հարակ ձեռակերպումը: Նայասարանյայց եկեղեցին հիմնվեց աստվածային ճշմարտությունների վրա, և առ այսօր Սուրբ Էջմիածինը իրենից ճառագող մշրացնցող լույսով ողողում է Նայասարանյայց և աշխարհում սփոված մեր բոլոր եկեղեցիները: Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչն էր, որ Նայասարանի համար նոր երկինք բացեց, բաց արեց աստվածային ողորմածության դռները և ճանապարհ ցույց րվեց դեպի կարարելությունն ու հավերժը:

Արդ՝ սիրելի հավարացյալ ժողովուրդ, առաջնորդվելով մեծ խոսարովանողի՝ Գրիգոր Լուսավորչի պայծառ գործունեությամբ, լինենք միախոհ, միահավար, միաքարոզ, աղաչենք Տիրոջը, որ հասարար պահի իր իսկ ծրագրով սրեղծած Միածնաւէջ եկեղեցին և ազգիս Նայոց:

Շնորհք, սէր և խաղաղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի -Քրիստոսի եղիցին ընդ մեզ և ընդ ամենեսանն. ամեն: